

med Hensyn til Spørgsmaalet om en Kommission, for saa vidt denne ikke blev foranlediget fra anden Side. Nu er den bleven foranlediget fra anden Side, og havde jeg vidst det, kunde jeg jo gjerne have sparet mig den Ubehagelighed at stille disse Forslag. Det er jo imidlertid bedst at være forsynlig, og da man ikke i Forveien har Bished for, hvad der vil komme fra anden Side, gjør man klogeft i at hjælpe sig selv, og det er det, jeg har gjort. Jeg har udtalt, at, efter at Diskussionen har fundet Sted om de Punkter, jeg ansaa for at være nyttige for Sagens Gang, ønskede jeg ikke at fastholde disse Forslag. Idet jeg antyder dette, skal jeg imidlertid gjøre opmærksom paa, at, allerede inden jeg stillede Forslagene i Udvalget, blev det henfallet til mig, om det ikke vilde være rigtigere at fremkomme med dem som særlige Forslag, naar denne Sag var afgjort. Det forekommer mig altid, naar det, man bliver raadet til, har en saadan Hage ved sig, at man ikke selv rigtig er Herre over det, da at være rigtigst og ogsaa forsigtigst at stille Forslag, for at man saa kan indbrette sig efter Omstændighederne. Imidlertid tænkte jeg mig, at efter de Anskuelser, der herskede i Udvalget, vilde det ikke være rigtigst fra min Side at fastholde Forslag, imod hvilke der vilde blive stemt af Mænd, som i og for sig kunde harmonere med dem; idet der blev taget andre Hensyn, som bestemte dem til at optræde saaledes. Idet jeg altsaa vil tage Forslagene tilbage, vil jeg gjøre det ærede Thing bekendt ued, at jeg agter og allerede har foretaget de fornødne Skridt til, at Indholdet af dette Forslag med nogen Tilfætning kan komme til at foreligge for Thinget igjen (Stemmer: Hør, Hør!). Jeg ser, at man finder det meget morsomt, men det udsætter jeg mig for, det gør mig ikke heller videre. Jeg vil i den Henseende kun gjøre opmærksom paa, at der er flere Mænd, paa hvis Dom jeg sætter Pris, der have opfordret mig til at gøre dette Skridt, og derfor gjør jeg det. Jeg maa maaste blot gjøre det ærede Thing bekendt med, at der naturligvis ikke er nogetsoinhelst Nytt i mit Forslag — da vilde det, forekommer det mig, være meget ubetimeligt at komme med det nu —; men det et Ulsammen Ting, som have været vidtløftigt diskuterede i Udvalget og vidtløftigt diskuterede her. Det er væsentlig de to Paragrafer, som jeg har stillet op her som Endringsforslag med en tredie Paragraf, der gaar ud paa at fastsætte, at der skal nedsettes en Kommission til Undersøgelse af de vestindiske Forhold. Idet jeg altsaa har gjort denne Antydning, skal jeg ikke opholde Thinget længere, men erklærer herved, at jeg tager de to Forslag tilbage.

Formanden (Krabbe): De to Endringsforslag ere saaledes tagne tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager dem? (Ophold). De ere saaledes bortfaldne.

Ordføreren. (Th. Nielsen): For at der ikke skal finde nogen Misforstaaelse Sted, finder jeg mig foranlediget til at gjøre et Par Bemærkninger ligeoverfor det ærede Medlem fra Nørresundby (Suel). Han og jeg hører, som bekendt, til samme Side, og da han har opfordret det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) til at stille et nyt Forslag, finder jeg, skjøndt man til en vis Grad kunde sige sig selv, at dette ikke fra den Side af Udvalget, til hvilken jeg hører, kunde finde mindste Understøttelse, mig dog foranlediget til for kommende Begivenheders Skyld udtrykkelig at erklære, at vi intet Onske have om, at det ærede Medlem skulde stille noget Forslag. Skulde jeg, udtale noget Onske, skulde det for vort Vedkommende være, at han ikke gjorde det; det maa han imidlertid om, vi have i den Henseende intet Onske. Naar det ærede Medlem talte om, at der var Villighed til at faae et Lovforslag i Stand hos et Flertal af Udvalget, saa veed det ærede Medlem nok — jeg finder mig foranlediget til atter at fremhæve det — at til det Flertal hører jeg og mine Meningsfæller ikke. Vi have udtalt, at, naar der foreligger tydelige Lagationer fra Frederikssted over, hvad de enkelte Borgere have lidt, og de ikke selv kunne hjælpe sig, saa skulde vi være rede til at yde dem den Hjælp, som de have skrav paa; men at gaa i Retning af Forslag, i hvilke der indsættes Kommissioner med bevilgende Myndighed og Myndighed til at gennemføre Reforme, Kommissioner af den Art, som her er antydet og tildels foreslaaet, det gaar jeg for min Part aldrig ind paa. Naar der har været Tale om Krigsskadeserstatning, finder jeg mig for mit Vedkommende opfordret til at sige — og det gjælder ogsaa for mine Meningsfæller — at noget Saadant kunne vi ikke gaa ind paa; saaledes kunne vi ikke betragte Forholdet. Naar der foreligger tilstrækkelige Oplysninger om uforstyldte Uhelder, er det Høieste, vi kunne gaa ind paa, en Gave; men Kommissioner med bevilgende Myndighed eller Myndighed til at gennemføre Reforme, betafte vi os meget for under den nuværende vestindiske Ledelse.

Suel: Skjøndt det i Grunden er overflødig, skal jeg i Anledning af den ærede sidste Talers Bemærkninger udtale, at jeg selvfølgelig kun taler paa mine egne Vegne og ikke paa noget Partis Vegne. Iøvrigt forekommer det mig, at de Anskuelser, jeg antydede — thi videre gif jeg for mit Vedkommende ikke — ikke i saa stor Maade divergere fra det ærede Medlems Udtalelser. Jeg skal ikke videre paavise dette, men indskrænke mig til denne korte Bemærkning.

Winther: Jeg vil blot bemærke, at det forekommer mig at være for tidlig nu at tale om det Forslag, som jeg har i Sinde at stille, men det har den ærede Ordfører gjort.